

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 148

гр. Благоевград, 25.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЕТНАДЕСЕТИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Милена Каменова

като разгледа докладваното от Милена Каменова Търговско дело №
20241200900038 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 83, ал. 2 ГПК.

Повод за произнасянето на съда е молба на „Б.В.“ ЕООД, ЕИК 101739550, със седалище и адрес на управление: гр.** подадена чрез адв.Н. Р., за освобождаване от такси и разноски молителят "Б.В." ЕООД, ЕИК 101739550.

Производството е образувано въз основа на молба за откриване производство по несъстоятелност с вх.№2157/16.02.2024г., подадена от Б.А.В., в качеството си на управител на „Б.В.“ЕООД, ЕИК 101739550, със седалище и адрес на управление: **.

Съдът намира, че молбата следва да се остави без уважение по следните причини:

Процесът по откриване на производството по несъстоятелност на търговско дружество е особен вид състезателно производство, за осъществяването на което са предвидени от законодателя в част Четвърта от Търговския закон специални правила. Това производство може да бъде иницирано както от самия длъжник, ликвидатор на дружеството или НАП, така и от лице, притежаващо качеството кредитор на дружеството по търговска сделка, въз основа на подадена от него молба. Последното може да бъде както юридическо, така и физическо лице. Същото обаче не е ищец по смисъла на ГПК. Не е случайно, че в ТЗ законодателят е употребил думата „молба“, а не „искова молба“, както в ГПК, тъй като предмет на производството по ТЗ не е защита на индивидуално материално право на това лице по възникнал гражданско-правен спор с ответника /както е в исковото производство/. По отношение на конкретното вземане по твърдяната от молителя търговска сделка не се формира сила на пресъдено нещо с постановяването на крайния съдебен акт. Решението по молбата, с която е сезиран съдът и с което се открива производство по несъстоятелност на неплатежоспособния или свръхзадължен длъжник, има универсален характер и последици, тъй като въздейства върху правната сфера на длъжника в негов и в интерес на всички негови кредитори /цели запазване на имуществото на първия и общото удовлетворяване на последните/. Дължимата държавна такса не е пропорционална /върху размера на вземането/, а проста. Следователно това производство, макар и със състезателен характер в първата си фаза, не е

типично исково производство, поради което не всички, предвидени в ГПК, общи правила, регулиращи развитието на процеса, са приложими.

В чл.621 от ТЗ е предвидена субсидиарност при приложението на тези правила, която означава, че общите разпоредби са приложими само доколкото липсват специални такива, въведени конкретно за производството по несъстоятелност и доколкото същите не влизат в противоречие със смисъла на специалните разпоредби. По отношение на правилата за таксите и разноските в производството по несъстоятелност законодателят е предвидил специални такива в отделен раздел I „Общи разпоредби“ на глава 38 от ТЗ. Създаването на чл.620 от ТЗ под заглавието „Такси и разноски“, в който в 7 алинеи са установени правила, свързани с таксите и разноските в производството по несъстоятелност, е достатъчно, за да се приеме, че законодателят е изключил субсидиарното приложение на разпоредбите на раздел II от глава 8 на ГПК /в който се съдържа и чл.83 ал.2/.

Фактът, че в чл.621а ал.3 от ТЗ са посочени изрично правила от общата част на ГПК, които не се прилагат в производството по несъстоятелност, не би могъл да се ползва като аргумент за приложимост на чл.83 ал.2 от ГПК по съображения, че тази норма не е измежду тях. Това изчерпателно изключване касае правила, относими към вече образувано производство, което предполага надлежно извършено сезиране на съда при изпълнение на предвидените от закона процесуални предпоставки /включително внесена държавна такса/. Анализът на трите изброени от законодателя хипотези на ал.3 от чл.621а от ТЗ разкрива волята му да бъде ограничена свободата на молителя /респ. кредитор на длъжника/ да се разпорежда с предмета на делото именно с оглед универсалния характер на производството. Нещо повече - тази разпоредба отдалечава допълнително характера на производството от типичното исково производство, в което страните са господари в процеса, а ищецът е свободен да се разпорежда с предмета като иска спиране по съгласие с другата страна, като се отказва от иска си и след постановяване на решението /до влизането му в сила/ и т.н. Допълнителен аргумент за неприложимост на разпоредбата на чл.83 ал.2 от ГПК към правилата за производството по несъстоятелност може да бъде извлечен от текста на чл.629б от ТЗ. Съгласно последната норма в определени случаи /когато се установи, че наличното имущество на длъжника не е достатъчно за покриване първоначалните разноски при откриване на производството по несъстоятелност/ в тежест на молителя /като лице по чл.625 от ТЗ/ се възлага да предплати тези разноски в определен от съда размер. Ако с акт на съда същият бъде освободен от тази тежест, това означава да се дерогира приложението на посочената разпоредба изобщо или тези разноски да се поемат от бюджета на съда по аргумент от чл.83 ал.3 от ГПК, което е недопустимо с оглед характера на производството.

Предвид горното, съдът намира, че молбата по чл.83, ал.2 ГПК следва да се остави без уважение.

При тези мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба на „Б.В.“ ЕООД, ЕИК 101739550, със седалище и адрес на управление: **, подадена чрез адв.Н. Р., за освобождаване от такси и разноски в производството по несъстоятелност.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд София в едноседмичен срок от съобщаването му на молителя.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____